

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 13Csp/53/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119204162
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Revický
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2022:8119204162.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom Mgr. Petrom Revickým v právnej veci žalobcu: A. B., nar. X.X.XXXX, bytom XXX XX C. XXX, zastúpeného JUDr. Matúšom Motykom, advokátom, Nám. SNP 7, 091 01 Stropkov, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenému spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava, o zaplatenie 2.326,04 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 2.326,04 Eur spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne z tejto sumy od 2.4.2019 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

Žalobca m á n á r o k voči žalovanému na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o ktorých výške rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu 28.2.2019 sa žalobca domáhal, aby súd rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2.326,04 Eur spolu s 8 % úrokmi z omeškania od 15.5.2017 do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 31.5.2012 so žalovaným uzatvoril Zmluvu o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej mu žalovaný poskytol finančné prostriedky s tým, že počas trvania úverového vzťahu mu žalovaný reálne poskytol finančné prostriedky vo výške 1 531,34 € a formou splátok už zaplatil sumu v celkovej výške 3 587,38 €. Napriek tejto skutočnosti žalovaný zaslal jeho zamestnávateľovi žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy dňa 28.2.2018 (na základe dohody o zrážkach zo mzdy), v ktorej ešte požadoval doplatenie údajného dlhu vo výške 581,56 €. V tejto súvislosti

preto dňa 5.4.2018 podal žalobu o zdržanie sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy, konanie sa viedlo Okresnom súde Prešov, a rozsudkom zo dňa 15.11.2018 č.k.10Csp/60/2018-59 bola žalovanému uložená povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy. V odôvodnení predmetného rozsudku súd konštatoval, že úver zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 31.5.2012 je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, pričom rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 18.1.2019.

3. Žalobca uviedol, že v úverovej zmluve je ročná úroková sadzba revolvingu stanovená vo výške 76,21 %, pričom priemerné úrokové miery z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny, pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou od 1 do 5 rokov sa v máji 2012 pohybovali na úrovni 11,15 % p.a. Z uvedeného vyplýva, že úrok stanovený veriteľom v zmluve o úvere je viac ako šesťnásobne

vyšší. Žalobca k tomu uviedol, že výška úrokov musí byť v súlade s § 39 OZ, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. V opačnom prípade je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 31. 07. 2009 sp. zn. 1 M Cdo 1/2009). Žalobca ďalej dodal, že zmluva tiež neobsahuje správny údaj o RPMN, ktorá je v zmluve uvedená vo výške 60,05 %, keďže výška RPMN nemôže byť nižšia ako je výška ročnej úrokovej sadzby, v danom prípade 76,21 %

4. S poukazom na ust. § 451 a 456 OZ žalobca uzavrel, že ako vyplýva zo stanoviska veriteľa k zmluve č. 8300047964 zo dňa 5.6.2017, žalovaný mu reálne poskytol finančné prostriedky vo výške 1 531,34 € (1 001,83 € + 529,51 €), pričom do dnešného dňa mu formou splátok zaplatil celkovú sumu vo výške 3 587,38 €, a žalovaný sa tak na jeho úkor obohatil o sumu vo výške 2 326,04 € (3 587,38 € - 1 531,34 €). Úroky z omeškania si žalobca uplatnil odo dňa 15.5.2017, kedy sa žalovaný na jeho úkor poslednýkrát bezdôvodne obohatil, t.j. odo dňa úhrady poslednej splátky s tým, že výška úrokov z omeškania ku dňu 15.5.2017 predstavuje 8,00 % ročne, keďže záväzkový vzťah vznikol pred 1.2.2013 (§ 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov).

5. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení so žalobou nesúhlasil. Poprel tvrdenia žalobcu, že ročná úroková sadzba revolvingu sa prieči dobrým mravom s tým, že táto je podľa neho v súlade s právnou úpravou zohľadňujúcou priemernú odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu, a žalobca namiesto právnej úpravy účinnej v čase uzavretia zmluvy nedôvodne porovnáva štatistické údaje iného poskytovateľa úverov (za diametrálne odlišných podmienok schválenia, bonity, zabezpečenia atď.), navyše za stavu, kedy zákonodarca výšku odplaty reguloval explicitne. Žalovaný uviedol, že výška odplaty za úver poskytnutý na základe spotrebiteľskej zmluvy bola upravená v zmysle ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka s tým, že priemerná výška odplaty v danom období, v zmysle naposledy zverejnených údajov Ministerstvom financií SR, bola 46,52 % a táto podľa neho nebola v zmluve podstatným spôsobom prevýšená.

Žalovaný ďalej uviedol, že popiera i tvrdenia o nesprávnom výpočte RPMN v súvislosti s tvrdeniami žalobcu o tom, že výsledná RPMN nesmie byť nižšia ako ročná úroková sadzba s tým, že údaj o RPMN sa počíta podľa zákonného matematického vzorca tvoriaceho prílohu k zákonu č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a spôsob určenia úrokovej sadzby a určenia ročnej percentuálnej miery nákladov nie je totožný.

Žalovaný ďalej poukázal na to, že pred tunajším súdom boli pod sp. zn. 19Csp/235/2018 a 16Csp/236/2018 vedené iné konania medzi tými istými sporovými stranami, a s poukazom na ust. § 166 ods. 1 CSP (podľa ktorého by mal o spojení konaní rozhodovať ten sudca, u ktorého sa začalo konanie skôr) navrhol spojenie tohto konania s nimi (pozn. súdu: k spojeniu konaní však nedošlo, pričom tieto skoršie konania boli v čase rozhodovania tejto veci už i skončené).

Vo vzťahu k úrokom z omeškania žalovaný namietal, že omeškanie s údajným obohatením nemohlo vzniknúť dňa 15.5.2017 s tým, že z ustanovenia § 517 Občianskeho zákonníka vyplýva, že subjekt je v omeškaní s plnením zásadne až od vtedy, keď ho nesplní v deň nasledujúci potom, kedy ho veriteľ požiadala o splnenie, a až od tohto dňa môže ísť o omeškanie a žalobca môže požadovať úroky z omeškania (rovnako napríklad Krajský súd v Prešove, rozhodnutie sp.zn. 3Co/113/2011). K uplatneniu úroku z omeškania vo výške 8 % ročne uviedol, že dôvod prezentovaný žalovaným je vecne nesprávny a v rozpore s ním uvádzanými tvrdeniami. Ak žalobca tvrdí, že bezdôvodné obohatenie vzniklo titulom úhrad nad rámec prijatej istiny, tak záväzok z tvrdeného bezdôvodného obohatenia by teda mal vzniknúť nie uzavretím zmluvy, ale od okamihu vzniku bezdôvodného obohatenia, podľa žaloby je to od dátumu 15.5.2017, kedy však žiadna úroková sadzba 8 % ročne neplatila.

Napokon žalovaný vzniesol aj námietku premlčania žalovaného nároku v sume nad 1.007,- Eur s tým, že sumy zahrnuté do žalovanej čiastky a prevyšujúce uvedenú sumu boli vykonané pred viac ako tromi rokmi pred podaním žaloby na súd. Žalobu navrhol zamietnuť.

6. Žalobca v replike k vyjadreniu žalovaného poukázal na to, že podľa ust. § 2 písm. i) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov platného a účinného v čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy (ďalej len „ZoSU“) sa ročnou percentuálnou mierou nákladov rozumejú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru, že podľa ust. § 2 písm. g) ZoSU celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sa rozumejú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov

akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok, a že keďže údaj o RPMN v sebe subsumuje aj úroky, je logickým, právnym a ekonomickým nezmyslom, aby RPMN mohla byť nižšia ako ročná úroková sadzba. Uzavrel, že tieto údaje zadefinované žalovaným v spotrebiteľskej zmluve sú teda evidentne nesprávne, pričom uvedenie nesprávnej výšky čo i len jedného z týchto údajov v spotrebiteľskej zmluve spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru.

Žalobca dodal, že žalovaný ako prílohu svojho vyjadrenia predložil rozpis vzorca pre výpočet RPMN k zmluve č. XXXXXXXXXXXX. Pri tomto výpočte používa údaj o tom, že klientovi bol poskytnutý úver vo výške 1 170 €. Ako však vyplýva z jeho vlastného stanoviska zo dňa 5.6.2017 (platobná história, ktorá je prílohou žaloby), klientovi bola v skutočnosti poskytnutá čiastka vo výške 1 001,83 € a nie 1 170 €. Žalovaný si hneď pri poskytnutí úveru stiahol akýsi spracovateľský poplatok vo výške 168,17 €. Pri zohľadnení tejto skutočnosti, ktorá musela byť žalovanému pri poskytovaní úveru a výpočte RPMN známa, sa výška skutočnej RPMN pohybuje na úrovni 88,36 %.

Žalobca ďalej trval na tom, že výška ročnej úrokovej sadzby (76,21 % p.a.) je podľa jeho názoru evidentne v rozpore s dobrými mravmi, k čomu poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 5. 11. 2014 sp. zn. 3Co/114/2014.

Vo vzťahu k námietke premlčania žalobca uviedol, že jeho argumentáciu o potrebe aplikovať 3 ročnú objektívnu premlčaciu dobu považuje za nesprávnu, nakoľko zo strany žalovaného ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie (minimálne vo forme nepriameho úmyslu) s tým, že „dodávateľ v súvislosti s používaním neprijateľných zmluvných podmienok vždy koná prinajmenšom v nepriamom úmysle, pretože je uzročený s dojednanou zmluvnou podmienkou a jej účinkami v spotrebiteľskom záväzku.“ (Števec, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol., Občiansky zákonník I. § 1-450. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2015, str. 507, 508).

12. Žalovaný sa ďalej k replike žalobcu nijako nevyjadril, hoci ho na to súd pri príprave pojednávania uznesením podľa § 167 ods. 4 CSP vyzval s tým, že na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy súd nemusí prihliadnuť.

13. Na prejednanie veci bolo nariadené pojednávanie, na ktoré sa strana žalovaného nedostavila, svoju neúčast' však ospravedlnila a súhlasila s rozhodnutím veci v jej neprítomnosti, preto súd v zmysle ust. § 180 CSP vec prejednal v jej neprítomnosti, a prihliadol pritom na obsah spisu a vykonané dôkazy (doručené a protistranou nespochybnené listiny podľa § 204 CSP).

14. Súd sa oboznámil so žalobou a všetkými prostriedkami procesného útoku a obrany, ktoré strany sporu počas konania uplatnili riadne a včas, vykonal dokazovanie všetkými predloženými listinnými dôkazmi, ktorých odpis bol stranám sporu v priebehu konania doručený (§ 204 CSP), a na základe zhodných (resp. nepopretých) tvrdení rozhodujúcich skutočností (§ 132 ods. 1, § 151 a § 186 ods. 2 CSP) a vykonaných dôkazov si osvojil podstatný skutkový stav tak (v rozsahu a obsahovej zhode s tým) ako ho v rozhodných nesporných okolnostiach vo svojich podaniach opísali strany sporu, v ktorých nimi prednesené skutkové tvrdenia (nie ich právne zhodnotenie) nikto nespochybnil, a ani súd nemal žiadny dôvod pochybovať o ich pravdivosti (viď prímerné § 151 ods. 1 a § 186 ods. 2 CSP), a sporný tak nebol.

15. Skutkové tvrdenia žalobcu o tom, že mu bola z revolvingového úveru poskytnutá len suma vo výške 1.001,83 Eur (po odrátaní poplatku vo výške 168,17 Eur), neboli v konaní nijako spochybnené, a preto z nich súd ďalej aj vychádzal. Z bodu 8.1 písomného vyhotovenia zmluvy o revolvingovom úvere pritom vyplýva, že išlo o poplatok za službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu. Zo skutočností známych súdu z jeho činnosti pritom vyplýva, že takéto resp. obdobné ustanovenie už bolo vo viacerých súdnych konaniach právoplatne vyhlásené za neprijateľnú zmluvnú podmienku (napr. v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 13C/315/2015, 13Csp/157/2017, alebo v konaní vedenom na Krajskom súde Prešov, sp. zn. 7Co/220/2014, z 27.4.2014).

16. Okrem toho z predloženého písomného vyhotovenia zmluvy o revolvingovom úvere súd navyše zistil, že táto bola vyhotovená na predtlačenom formulári žalovaného, do ktorého boli v bodoch 2. až

6. doplnené osobné údaje žalobcu ako dlžníka a údaje o požadovanom a schválenom revolvingovom úvere so splatnosťou úveru (počet splátok/splatnosť – deň v mesiaci): 42/13 a mesačnou splátkou (vrátane úrokov) 62,69 Eur. V bode 5. zmluvy označenom ako údaje o požadovanom revolvingovom úvere je uvedená predpokladaná RPMN za úver (v %) 70,02 a predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu (v %) 63,32, avšak v bode 6. zmluvy označenom ako údaje o schválenom revolvingovom úvere (vyplnenom podľa obsahu po podpise žiadosti/zmluvy zo strany žalobcu) sú uvedené odlišné údaje RPMN za úver (v %) 67,55 a predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu (v %) 60,50. V bode 7. na druhej (zadnej) strane je ďalej uvedené, že zmluvné strany v ďalšom odkazujú na úpravu obsiahnutú v zmluvných dojednaniach zmluvy o revolvingovom úvere (na zadnej strane tejto žiadosti/zmluvy), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou tejto žiadosti/zmluvy, takéto zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere, ktoré sa mali nachádzať na (ďalšej?) zadnej strane tejto žiadosti/zmluvy (zrejme za podpismi zmluvných strán) v konaní súdu predložené neboli.

17. Z predloženého vyplneného tlačiva zmluvy o revolvingovom úvere, na ktoré žalobca ako spotrebiteľ pripojil svoj podpis, pritom súd ďalej ešte zistil, že jej písomné vyhotovenie, okrem chýbajúceho údaj o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ako aj podmienok upravujúcich jeho čerpanie, neobsahuje napokon ani údaj o podmienkach, ktoré upravujú uplatňovanie úrokovej sadzby. Okrem toho vzhľadom na to, že v texte písomnej zmluvy, na ktorú spotrebiteľ pripojil svoj, nie sú uvedené podmienky upravujúce čerpanie úveru (kedy spotrebiteľ dostane peniaze), a je uvedený len počet splátok (bez toho aby bolo zrejme kedy sa majú splácať), zo zmluvy samotnej (bez vymedzenia spôsobu čerpania úveru a začiatku uplatňovania úrokovej sadzby zakladajúcich dlh samotný) nie je teda tiež ani odvodené vôbec zrejmy konkrétny termín (konkrétny kalendárny mesiac) splatnosti prvej a následných splátok (splatných len všeobecne 13. dňa v mesiaci), ktoré by sa mali platiť zrejme až po jeho čerpaní).

18. Podľa § 497 zák. č. 513/1991 Zb. (ďalej len „Obchodný zákonník“ alebo aj „OBZ“) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

19. Nasledujúce dispozitívne ustanovenia Obchodného zákonníka (od ktorých sa strany v zmysle § 263 ods. 1 OBZ môžu odchýliť) stanovujú výšku úrokov, ich uplatňovanie, ako aj pravidlá splácania a splatnosti úrokov.

20. Napríklad podľa § 502 ods. 1 OBZ od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Podľa § 503 ods. 1 OBZ záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky. Podľa ods. 3 tohto ustanovenia dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

21. V prejednávanej príhode je zrejme, že ide o právny vzťah súvisiaci so zmluvou o úvere, ktorá má v zmysle ust. § 261 ods. 6 OBZ povahu tzv. absolútneho obchodného záväzkového vzťahu spravujúceho sa ustanoveniami tretej časti tohto zákona. Zo skutočností uvedených žalobcom, ako i z písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, však vyplýva, že v podrobnostiach ide o nároky súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a právny vzťah (zmluvu) medzi účastníkmi je preto potrebné posúdiť aj podľa ZoSU, ktorý stanovuje špeciálnu úpravu spotrebiteľských úverov.

22. Podľa § 1 ods. 1 ZoSU tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

23. Podľa § 9 ods. 1 ZoSU zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

24. Podľa § 9 ods. 2 ZoSU zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka (§ 52 a 60 o spotrebiteľských zmluvách) musí obsahovať (okrem ďalších tam uvedených, pozn. súdu) tieto náležitosti:

- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny.

25. Podľa § 273 OBZ časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené.

26. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

27. Podľa § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou.

28. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) ZoSU poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

29. Podľa § 42 ods. 2 veta prvá zák. č. 40/1964 Zb. (ďalej len „OZ“) prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh.

30. Podľa § 457 OZ ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

31. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

32. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

33. Vychádzajúc z ust. § 497 OBZ zmluva o úvere predpokladá záväzok veriteľa, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a záväzok dlžníka poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Ďalší obsah takéhoto právneho vzťahu (vrátane niektorých otázok týkajúci sa úročenia, úrokov a ich splatnosti) je vo všeobecnosti subsidiárne určený dispozitívnymi normami § 498 a nasl. Obchodného zákonníka (ak strany nedohodnú inak). V prípade zmluvy o spotrebiteľskom úvere však zákon pre vznik práva na úroky a poplatky v zmysle § 9 ods. 2 ZoSU, okrem písomnej formy zmluvy, vyžaduje aj jej ďalšie obligatórne obsahové náležitosti (inak sa podľa § 11 ods. 1 písm. a) ZoSU poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov).

34. V písomnej zmluve o spotrebiteľskom úvere musí byť preto určite a zrozumiteľne (§ 37 ods. 1 OZ), okrem ďalších náležitostí, v zmysle ust. § 9 ods. 2 ZoSU určená:

f) doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere – čím sa, vzhľadom na vymedzenie pojmu zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 2), rozumie doba trvania záväzku poskytnúť peňažné prostriedky (čo má osobitný význam najmä pri neskoršom, prípadne postupnom čerpaní úveru resp. pri revolvingu) a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) podmienky upravujúce jeho čerpanie – teda „Akým spôsobom a kedy spotrebiteľ dostane peniaze“ (viď formulár pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere, ktorý je uvedený v prílohách č. 3 a 4 tohto zákona, a obsahuje niektoré vysvetľujúce informácie),

i) úroková sadzba spotrebiteľského úveru – ktorou je podľa § 2 písm. j) ZoSU úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, a súčasne podmienky ktoré upravujú jej uplatňovanie – ktorými sa, vychádzajúc z podstaty a zmyslu úročenia, rozumejú všetky podmienky tak aby bolo zrejmé ako, resp. z akej sumy a odkedy (napr. či už od dojednaní úveru - rezervácie peňažných prostriedkov, alebo od reálneho poskytnutia peňažných prostriedkov v prospech dlžníka, alebo až od určitého iného času v prípade dojednaní dočasného bezúročného obdobia) a dokedy sa má uplatňovať (napr. do stanoveného času splatnosti, alebo do vrátenia, alebo inak), a to tak, aby bola jasne určiteľná povinnosť platenia úrokov (napr. aj v situácii prípadného predčasného alebo oneskoreného vrátenia peňažných prostriedkov). Len takýto výklad požiadavky zákona totiž spĺňa účel spotrebiteľského práva, a to jednak venovať zvýšenú pozornosť ochrane spotrebiteľa (ktorý by nemal byť zavádzaný a mal by mať čo najviac informácií umožňujúcich mu – pred, ale i dodatočne po poskytnutí úveru - čo najlepšie posúdiť situáciu a urobiť rozhodnutie ohľadom uzavretia zmluvy a následne aj spôsobu, resp. rýchlosti splácania úveru), a tiež preto, že len pri vyššie uvedenom riadnom vymedzení uplatňovania úrokovej sadzby (úročenia) je možné kedykoľvek (i v priebehu splácania) určiť obsah právneho vzťahu, t.j. výšku zostávajúcej istiny, úrokov a ostatných poplatkov.

35. Prax, a ako vyplýva z ust. § 9 ods. 2 písm. l) a m) ZoSU aj zákon (rozlišujúci minimálne splácanie s amortizáciou istiny alebo bez), totiž pozná rôzne spôsoby splácania úveru. Napríklad poskytnuté peňažné prostriedky (istina) sa môžu splácať na začiatku a úroky až na konci, prípadne naopak, alebo sa úroky a poplatky strhnú ihneď z celkovej výšky spotrebiteľského úveru (pozri napr. vysvetlivky k položke 2C formulára o zmluvných podmienkach podľa vyhl. č. 620/2007 Z.z. v pôvodnom znení), prípadne sa istina spláca spolu s úrokmi v rôznych kombináciách (čo navonok nevylučuje rovnakú resp. nemennú výšku celkovej splátky), či už s pevnou splátkou istiny a sumy úroku, resp. podľa ich rôzne stanoveného podielu, alebo sa amortizuje celkovými rovnomernými tzv. anuitnými splátkami, pri ktorých sa plynule mení výška a pomer splátky istiny a úroku. Spôsob úročenia a splácania úveru a jeho jednotlivých častí musí byť preto vyjadrený určitým a zrozumiteľným spôsobom vylučujúcim pochybnosti o obsahu povinnosti splácať jeho jednotlivé položky (vrátane postupu jej splnenia). Na spotrebiteľský úver sa totiž nevzťahujú automaticky obvyklé všeobecné subsidiárne pravidlá úročenia a splácania podľa dispozitívnych ustanovení OBZ (v zmysle ust. § 9 ods. 2 ZoSU v spojení s ust. § 11 ods. 1 ZoSU), a úroky, resp. výška úrokov (úroková sadzba), podmienky jej uplatňovania a podmienky splácania istiny, úrokov a iných poplatkov musia byť výslovne písomne dohodnuté, resp. určené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Inak sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, a veriteľ nárok na úroky a poplatky nemá.

36. Pre úplnosť treba uviesť, že časť obsahu zmluvy síce možno určiť aj odkazom na obchodné podmienky, nemalo by sa to však týkať podstatných náležitostí zmluvy (ale len dojednaní technického a vysvetľujúceho charakteru), keďže tieto informácie sa musia povinne uvádzať spotrebiteľovi už v predzmluvnom formulári pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere (§ 4 ods. 2 ZoSU), a nič by preto, v prípade poctivého prístupu veriteľa, nemalo brániť tomu uviesť ich aj priamo v zmluve (mutatis mutandis aj nález ÚS ČR citovaný nižšie). Okrem toho tiež platí, že stanovenie časti obsahu zmluvy odkazom na obchodné podmienky nemôže byť ani neprimerane všeobecné (nestačí iba zmienka o obchodných podmienkach), pretože ak má byť súčasťou zmluvy (ako prejavu vôle), platia preňho, ak sa s ním majú spájať právne účinky, rovnaké pravidlá ako aj pre iné právne úkony. Časť obsahu zmluvy, ktorú tento odkaz určuje (poukazom na obchodné podmienky), by sa mala preto stanoviť konkrétne (určite a zrozumiteľne, § 37 ods. 1 OZ) tak, aby bolo zrejmé úpravu ktorej časti zmluvy (práv a povinností) treba hľadať a vykladať na inom mieste (napr. v obchodných

podmienkach), písomne (§ 9 ods. 1 ZoSu), a zároveň aj nie menším písmom ako iná časť takejto zmluvy (§ 53c OZ). V tomto prípade tomu tak nebolo.

37. V tejto súvislosti súd tiež pripomína, že určitosti a zrozumiteľnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako dvojstranného právneho úkonu nesvedčí ani rozsiahlosť a neprehľadnosť textu obchodných podmienok napísaná drobným písmom so súčasným zakomponovaním viacerých podstatných zmluvných náležitostí zmluvy o úvere na ich viacerých miestach. Inými slovami vo vzťahu k ich platnosti súd zdôrazňuje, že v prípade konfliktu záujmov spotrebiteľa a jeho zmluvného partnera je potrebné poskytnúť vyššiu mieru ochrany spotrebiteľovi ako slabšej zmluvnej strane. V kontexte s týmto princípom je potrebné posúdiť aj úverové zmluvné podmienky. Tie zásadne nesmú slúžiť tomu, aby do nich často v neprehľadnej, zložito formulovanej a malým písmom napísanej forme skryl zmluvný partner spotrebiteľa podmienky, ktoré sú podstatné, a o ktorých môže predpokladať, že uniknú jeho pozornosti. Pokiaľ tak učiní, čo sa stalo aj v tomto prípade, spreneverí sa princípu dôvery a preto takému jednaniu nemožno priznať právnu ochranu pre rozpor s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 OZ).

38. K tomu možno poukázať aj na právny záver uvedený v náleze Ústavného súdu ČR z 11.11.2013, sp. zn. I.ÚS 3512/11. Podľa neho v rámci spotrebiteľských zmlúv dojednaní o zmluvnej pokute (argumentum a minori ad maius tým skôr o predmete hlavného záväzku resp. o podstatných náležitostiach zmluvy, pozn. súdu) v zásade nemôžu byť súčasťou tzv. všeobecných zmluvných podmienok, ale len spotrebiteľskej zmluvy samotnej (na ktorú spotrebiteľ pripája svoj podpis). Ústavný súd zdôraznil, že dodávateľ sa má chovať k spotrebiteľovi, ktorý je slabšou zmluvnou stranou poctivo, v opačnom prípade mu nie je možné poskytnúť právnu ochranu. Zásada poctivosti sa prejavuje aj tým, že zmluvné dojednanie nesmú byť umiestnené v oddieloch, ktoré vzbudzujú dojem nepodstatného charakteru. Obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách majú slúžiť predovšetkým k tomu, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednanie technického a vysvetľujúceho charakteru, a naopak nesmú slúžiť k tomu, aby do nich v často neprehľadnej, zložito formulovanej a malým písmom písanej forme skryl dodávateľ dojednanie, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa zrejme uniknú.

39. Vzhľadom na to, že samotná zmluva resp. text zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na ktorý spotrebiteľ pripojil svoj podpis, neobsahuje (ad 1.) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere – teda dobu trvania záväzku poskytnúť peňažné prostriedky (čo má osobitný význam najmä pri neskoršom, prípadne postupnom čerpaní úveru resp. pri revolvingu), (ad 2.) podmienky upravujúce čerpanie úveru – teda „Akým spôsobom a kedy spotrebiteľ dostane peniaze“ (viď formulár pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere, ktorý je uvedený v prílohách č. 3 a 4 ZoSU, a obsahuje niektoré vysvetľujúce informácie, a ďalej tiež ani (ad 3.) podmienky upravujúce uplatňovanie úrokovej sadzby – ktorými sa, vychádzajúc z podstaty a zmyslu úročenia, rozumejú všetky podmienky tak aby bolo zrejme ako, resp. z akej sumy a odkedy (napr. či už od dojednaní úveru - rezervácie peňažných prostriedkov, alebo od reálneho poskytnutia peňažných prostriedkov v prospech dlžníka, alebo až od určitého iného času v prípade dojednaní dočasného bezúročného obdobia) a dokedy sa má uplatňovať (napr. do stanoveného času splatnosti, alebo do vrátenia, alebo inak), a to tak, aby bola jasne určiteľná povinnosť platenia úrokov (napr. aj v situácii prípadného predčasného alebo oneskoreného vrátenia peňažných prostriedkov), a napokon ani (ad 4.) termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a najmä (ad 5.) termíny splátok (viď bod 17. tohto odôvodnenia), keď údaje o splatnosti boli uvedené len v jednostrannom dodatočnom oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi po podpise zmluvného formulára, odkazujúceho tak v čase podpisu zmluvy na ešte neexistujúci resp. nevyplnený či spotrebiteľovi neznámy údaj (v čase podpisu zmluvy tento údaj nebol jej súčasťou), a nepochybne ho tak nemožno považovať za súčasť dohodnutej písomnej zmluvy, na ktorú spotrebiteľ pripojil svoj podpis, poskytnutý spotrebiteľský úver sa preto v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. a) ZoSU považuje za bezúročný a bez poplatkov, a teda veriteľ právo na ich úhradu nemal. Tým sa majú na mysli nepochybne všetky úroky a poplatky vzťahujúce sa k tomuto úveru.

40. Napokon prakticky rovnaký následok s povinnosťou žalovaného vrátiť žalobcovi rozdiel vzájomných platieb pritom má aj tá skutočnosť, že žalobca na predtlačenom formulári žalovaného (zrejme s asistenciou jeho zástupcu) tomuto adresoval písomnú žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru – ktorú možno považovať za návrh na uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere – s parametrami uvedeným v bode 5. zmluvy o revolvingovom úvere (predpokladaná RPMN za úver (v %) 70,02 a predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu (v %) 63,32, ktorú (žiadosť) však žalovaný

akceptoval so zmenou a odlišnými údajmi RPMN za úver (v %) 67,55 a predpokladanou RPMN úveru po poskytnutí revolvingu (v %) 60,50. Uvedené zmeny je preto v zmysle § 42 ods. 2 OZ potrebné považovať za odmietnutie návrhu a nový návrh na uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere, keďže však žalovaný k tomuto jeho novému návrhu ďalšiu (neskoršiu) písomnú akceptáciu zo strany žalobcu v konaní netvrdil a ani nepreukázal, možno mať tiež za to, že riadne uzavretie písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere s obojstranne zhodným obsahom v konaní zistené nebolo, teda zmluva nevznikla a strany by si tak mali vrátiť všetko čo podľa nej dostali, čo v prípade plnení rovnakého druhu znamená vydať ich rozdiel.

41. Vzhľadom na to súd považoval túto žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia spočívajúceho v platbách žalobcu nad rámec jemu poskytnutých peňažných prostriedkov za dôvodnú, a preto žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi jeho sumu v rozsahu rozdielu medzi peňažnými prostriedkami, ktoré žalobcovi na základe revolvingovej zmluvy v sume 1.531,34 Eur reálne poskytol (a na ktorých vrátenie tak mal nárok) a tými, ktoré žalobca na tento úver v jeho prospech vo výške 3.587,38 Eur celkovo uhradil, teda vo výške 2.326, 04 Eur.

42. Námietku premlčania súd neuznal, nakoľko žalobca minimálne časť svojho plnenia (ktoré mu žalovaný vrazil z poskytnutého úveru ako poplatok podľa ustanovenia bodu 8.1 zmluvy) uhradil na základe zmluvnej podmienky, ktorá už bola právoplatne vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Vzhľadom na to je preto potrebné v danom prípade aplikovať 10 ročnú premlčaciu lehotu, keďže podľa rozsudku SD EU z 22.apríla 2021 C-485/19 Profi Credit Slovakia, ECLI:EU:C2021:313 „Zásada efektivity sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že na žalobu podanú spotrebiteľom o vrátenie súm neoprávnene zaplatených v rámci plnenia zmluvy o úvere na základe nekalých podmienok v zmysle smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách alebo na základe podmienok, ktoré sú v rozpore s požiadavkami smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, sa vzťahuje trojročná premlčacia lehota, ktorá začína plynúť odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu.

43. Pokiaľ však ide o úroky z omeškania spojené s vydaním bezdôvodného obohatenia (uplatnené od poslednej splátky, kedy sa žalovaný naposledy obohatil), nakoľko čas splnenia tohto dlhu nie je ustanovený právnym predpisom a žalobca žalovaného o jeho vydanie osobitne nepožiadaval, v zmysle ust. § 563 OZ bol žalovaný povinný vydať žalobcovi toto bezdôvodné obohatenie nasledujúceho dňa po doručení žaloby (doručenej mu 1.4.2019), a preto až od ďalšieho dňa je v omeškani s plnením tohto peňažného dlhu, a je povinný platiť žalobcovi z dlžnej sumy aj úroky z omeškania. Rovnako tak za dôvodnú súd považoval námietku žalovaného týkajúcu sa uplatnenej sadzby úrokov z omeškania poukazujúcu na to, že vznik tohto záväzkového vzťahu týkajúceho sa nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia nemá svoj základ v zmluve, ale vzniká až momentom bezdôvodného obohatenia, a pre určenie výšky úroku z omeškania je tak rozhodujúca právna úprava a referenčná úroková sadzba platná v čase jeho vzniku. Súd preto žalobcovi priznal uplatnenú sumu bezdôvodného obohatenia spolu so zákonnými úrokmi z omeškania v zmysle ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nar. vlády Slovenskej republiky len za čas po jeho splatnosti a vo výške o päť percentuálnych bodov vyššej než bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania tak, ako je uvedené výrokovej časti tohto rozsudku, a v prevyšujúcej časti presahujúcej toto obdobie a sadzbu 5% ročne žalobu zamietol.

44. O náhrade trov konania súd rozhodoval v zmysle ust. § 262 ods. 1 CSP, podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

45. Žalobca bol v konaní proti žalovanému neúspešný len v nepatrnej časti (úroku z omeškania), preto mu súd voči žalovanému priznal nárok na plnú náhradu trov konania potrebných na účelné uplatňovanie tohto práva v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia. Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.